

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 32Odi/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125203382
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Garančovská
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7125203382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Slávkou Garančovskou v spore žalobkyne: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXXX/XX, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária Zátorský s.r.o., IČO: 56 622 104, sídlo: Limbová 3498/38, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: E. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: D. F. G., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Zrušuje oddĺženie žalovaného, E. A., narodený XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom D. F. G., štátny občan SR, o ktorom bolo rozhodnuté Uznesením Mestského súdu Košice zo dňa 13.12.2024 pod sp. zn. 30OdK/152/2024, ktorým súd zbavil žalovaného všetkých záväzkov v rozsahu v akom neboli uspokojené v konkurze.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 05.03.2025 žiadala, aby súd rozhodol tak, že zrušuje oddĺženie žalovaného, o ktorom bolo rozhodnuté Uznesením Mestského súdu Košice zo dňa 13.12.2024, sp. zn. 30OdK/152/2024 a ktorým súd zbavil žalovaného všetkých záväzkov v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurze. Zároveň žiadala nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe a ostatných svojich vyjadreniach okrem iného uviedla skutočnosti podstatné pre žiadaný petit, ktorými podľa jej názoru je preukázaný nepoctivý zámer žalovaného pri využití daného inštitútu spočívajúci najmä v tom, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu oddĺžením a ani v čase podania žaloby nebol a nie je platobne neschopný. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný v návrhu na vyhlásenie konkurzu oddĺžením uviedol nepravdivé informácie (v časti spriaznených osôb neuviedol všetky spriaznené osoby; uviedol nepravdivé informácie ohľadom jeho platobnej schopnosti) a tiež neuviedol, že centrum jeho hlavných záujmov nie je na území SR. Následne uviedla skutkové okolnosti týkajúce sa jeho platobnej schopnosti s poukazom na skutočnosť, že žalovaný pravidelne uhrádza výživné na tri deti pochádzajúce z ich manželstva, pričom výška výživného bola stanovené rodičovskou dohodou naposledy súdnym rozhodnutím z októbra 2024, čiže tesne pred podaním Návrhu na vyhlásenie konkurzu oddĺžením žalovaného. Zároveň uviedla, že má vedomosť, že žalovaný posielal peňažné prostriedky (okolo 5.000,00 Eur mesačne) na bankové účty vedené na meno matky žalovaného, ktorú neuviedol v zozname spriaznených osôb. Uviedla, že je toho názoru, že žalovaný nemôže byť platobne neschopný, keďže zo zoznamu jeho veriteľov vyplýva, že nie je v dlhovej špirále, pretože ako svojich veriteľov uviedol žalobkyňu (manželka), deti pochádzajúce z manželstva a súd. Žalobkyňa poukázala aj na skutočnosti, ktoré jasne preukazujú, že žalovaný nemá centrum hlavných záujmov na území SR, ale mimo územia SR, pretože dlhodobo vyvíja svoje podnikateľské aktivity na území Thajska aj keď možno v mene slovenskej právnickej osoby, v ktorej je spoločníkom. Zároveň

2.1. Na preukázanie svojich tvrdení doložila právoplatný Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.10.2024, č.k. 4P/186/2023 (schválenie rodičovskej dohody o výške výživného na mal. dieťa); právoplatný Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.05.2024, č.k. 7C/21/2023 a odpis Notárskej zápisnice N 484/2011, Nz 45825/2011, NCRIs 46934/2011 spísanej dňa 18.11.2011 medzi veriteľom – žalobkyňou a dlžníkom – žalovaným titulom Dohody o vysporiadaní záväzku, uznanie záväzku; SMS komunikáciu, z ktorej vyplývajú skutočnosti, že žalovaný má centrum hlavných záujmov mimo územia SR a tiež že nie je platobne neschopný.

3. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, napriek poučeniu súdu o následkoch jeho nevyjadrenia sa k žalobe, v lehote určenej súdom nevyjadril a nevyjadril sa k nej ani do dňa nariadeného pojednávania.

4. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 24.10.2025 za účasti strany žalobkyne; žalovaný sa na pojednávaní nezúčastnil a svoju neprítomnosť neospravedlnil.

5. Súd uzavrel, že predmetom konania je zrušenie oddĺženia žalovaného, ktoré bolo súdom povolené Uznesením Mestského súdu Košice zo dňa 13.12.2024, sp. zn. 30OdK/152/2024, ktorým súd vyhovel Návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením fyzickej osoby doručeného konkurznému súdu dňa 04.12.2024 v zmysle ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“).

6. Súd poukazuje, že žalovaný v konaní sa k žalobe a jej prílohám, čiže k skutkovým okolnostiam tvrdených stranou žalobkyne sa nevyjadril a preto v zmysle ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd skutočnosti tvrdené žalobkyňou považuje za nesporné. Súd za nesporné považuje skutočnosti, že žalovaný je štatutárnym orgánom v právnických osobách, kde je medzi ním a spoločníkmi preukázané, že ide o spriaznené osoby (osoby v príbuzenskom vzťahu); že sa dlhodobo zdržiava mimo územia SR, kde má svoje zázemie (ubytovanie, partnerské vzťahy) a kde vykonáva zárobkovú činnosť, z ktorej mu plynú peňažné príjmy; že krátko pred podaním Návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením došlo k zvýšeniu výživného na mal. dieťa na základe rodičovskej dohody. Aj napriek tomu, že žalovaný skutkové okolnosti tvrdené žalobkyňou nepoprel, súd uvádza, že zodpovedanie otázky, či dlžník podaním Návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením mal alebo nemal poctivý zámer (§ 166g ZKR) je otázkou právnou a preto vykonal za účelom posúdenia danej otázky dokazovanie, z ktorého zistil nasledujúce skutočnosti:

6.1. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 8.10.2024 v konaní vedenom Okresným súdom Spišská Nová Ves a z právoplatného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.10.2024, sp.zn. 4P/186/2023 súd zistil, že žalovaný sa pojednávania zúčastnil osobne a v rámci výsluchu uviedol, že pracuje pre spoločnosť DM Instalations s.r.o. – slovenskú nadnárodnú spoločnosť, v ktorej je jediným spoločníkom; že na území SR nemá trvalý pobyt, pretože väčšinu času sa zdržiava v Thajsku, ale pôsobí celosvetovo a ak je na Slovensku tak býva u rodičov a na území SR je väčšinou cez Vianoce (pár dní, cca 5-6 dní). Súd taktiež zistil, že žalovaný uviedol, že nemá žiadne zdravotné problémy, čistý príjem má cca 1.400,00 - 1.500,00 Eur a náklady na ubytovanie nemá (ubytovanie mu zabezpečuje klient) a na ošatenie, stravu a mal. má 300,00 - 400,00 eur mesačne. Súd taktiež zistil, že žalovaný platí výživné celkovo na tri deti pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou (1.060,00 eur/mesačne) a tiež to, že jedno z nich v danom čase bolo maloleté a k nemu sa žalovaný na základe rodičovskej dohody zaviazal na úhradu zvýšeného výživného od 1.7.2024 zo sumy 350,00 eur na sumu 450,00 Eur mesačne.

6.2. Súd sa oboznámil s konkurzným spisom vedeným tunajším súdom pod sp. zn. 30OdK/152/2024; konkurzné konanie začalo na Návrh žalovaného na vyhlásenie konkurzu spojené s oddĺžením žalovaného, ktorý bol súdu doručený dňa 4.12.2024.

6.2.1. Súd z konkurzného spisu dlžníka – žalovaného zistil, že

A) Návrh na vyhlásenie konkurzu navrhovateľa – žalovaného (ďalej len „Návrh“) bol tunajšiemu súdu doručený 04.12.2024, pričom k uvedenému dňu bol aktualizovaný Zoznam veriteľov dlžníka a ku dňu 27.11.2024 bola aktualizovaná Indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií dlžníka. Z Návrhu (tlačivo MS SR) súd zistil, že dlžník – žalovaný súhlasil s v ňom uvedenými vyhláseniami špecifikovanými pod bodom 1. až 8. v zmysle ustanovení štvrtej časti (oddĺženie) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“).

A1) Z Indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcie dlžníka – žalovaného súd zistil, že exekučné konania sú vedené súdnym exekútorom JUDr. Jánom Sokolom pre oprávnených, ktorými sú žalobkyňa (exekučné konanie vedené pod sp. zn. 267EX 998/21) a deti žalovaného pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou (exekučné konania vedené pod sp. zn. 267EX 59/22 a 267EX 412/22 pre vymoženie dlžného výživného a bežného výživného).

A2) Zo Zoznamu veriteľov súd zistil, že dlžník – žalovaný uviedol štyroch veriteľov, konkrétne žalobkyňu, tri deti žalovaného pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou a Okresný súd Spišská Nová Ves;

B) Z príloh k Návrhu súd zistil, že dlžník – žalovaný ich podával, vypísal v Centre právnej pomoci dňa 10.10.2024, pričom vo svojom Životopise uviedol svoje dosiahnuté vzdelanie a priebeh svojich zamestnaní; dôvody, pre ktoré žiada o oddĺženie (opis aktuálnej životnej situácie s pohľadu finančnej situácie s porovnaním príjmov a nevyhnutných výdavkov a uvedením dôvodu vzniku dlhov a veriteľov). Súd zo Zoznamu spriaznených osôb zistil, že žalovaný uviedol deti pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou a sestru. Z opisu životnej situácie (aktuálnej v čase vypísania Tlačíva, ku dňu 10.10.2024) súd zistil spôsob vzniku jeho dlhov, ktoré žalovaný uviedol nasledovne ... „po rozvoze s ex.manželkou nezvláda splácať dlhy aj zvýšené výživné na deti; príjem má cca 1.450,00 Eur a výživné na deti spolu je 1.060,00 Eur. Súd zistil, že žalovaný uviedol, že má kvalifikovanú účasť v právnickej osobe-DM INSTALATION s.r.o., IČO: 54 755 221.

V Zozname majetku nič neuviedol a prehľásil, ež nevlastní obývatelnú vec, ktorá by mohla byť v zozname majetku označená za obydlie.

Zo zoznamu majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch súd zistil, že žalovaný vyhlásil, že za posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty.

C) Z Uznesenia Mestského súdu Košice zo dňa 13.12.2024 pod č.k.: 30OdK/152/2024-27, ECLI:SK:MSKE:2024:7124222481.1, súd zistil, že bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: E. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom: XXX XX D. F. G. (výrok I. výrokovej časti predmetného uznesenia) a zároveň dlžníka súd zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze (výrok II. výrokovej časti predmetného uznesenia – oddĺženie dlžníka) a za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. Ivetu Beslerovú so sídlom kancelárie správcu: Cukrovarská 26, 075 01 Trebišov, zn. správcu: S1275 (výrok IV. výrokovej časti predmetného uznesenia). Predmetné uznesenie bolo publikované v Obchodnom Vestníku č. 247/2024 zo dňa 20.12.2024 a pre dané výroky nadobudlo právoplatnosť dňom 21.12.2024.

D) Z podaní ustanoveného správcu, správa o stave konkurzného konania súd zistil, že správca v rámci šetrenia preveril či úpadca, dlžník – žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností na území SR a nezistil žiadny hodnotný majetok dlžníka. Súd z predmetnej správy zistil, že komunikácia medzi správcom a dlžníkom prebehla iba písomne a tiež to, ako dlžník – žalovaný odpovedal na otázky správcu. Súd zistil, že žalovaný uviedol, že je zamestnaný, nie je poberateľom dôchodku; nebolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctva manželov a tiež že nebolo vyporiadané. Súd taktiež zistil, že dlžník neuviedol žiadny iný majetok a ani iných veriteľov ako uviedol v Návrhu.

E) Zo správy správcu a z Oznámenia správcu zverejneného v Obchodnom Vestníku č. 50/2025 dňa 13.03.2025 súd zistil, že došlo k ukončeniu a zrušeniu konkurzu dlžníka z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

6.3. Z vykonanej lustrácie (lustrácia v Sociálnej poisťovni) súd zistil, že žalovaný vykazuje minimálny príjem zo zamestnania v DM Instalations s.r.o., IČO: 54 755 221 v rozsahu od cca 90,00 Eur do 110,00 Eur mesačne (vymeriavaci základ).

6.4. Z tvrdení žalobkyne a ňou doložených príloh (Notárska zápisnica, pozri č.l. 11 súdneho spisu) súd zistil, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli manželstvo v roku 2009 a minimálne od roku 2011 majú zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva.

6.5. Z vyjadrení a záverečnej reči žalobkyne na pojednávaní súd zistil, že trvá na podanom návrhu na zrušenie oddĺženia, pretože žalovaný nie je platobne neschopný, k zvýšeniu výživného došlo dohodou a poukázala na to, že žalovaný ani nie je v dlhovej pasci, pretože okrem nej a súdu (orgán štátnej moci) sú ním uvedení ďalší veritelia jeho deti pochádzajúce z ich manželstva a ktoré majú voči nemu pohľadávky titulom výživného a preto má za to, že z príjmov, ktoré dosahuje môže jej splatnú pohľadávku (už vedené

exekučné konanie) postupne splácať. Zároveň uviedla, že žalovaný nemá centrum hlavných záujmov na území SR, čo vyplýva najmä z jeho výsluchu na pojednávaní (pozri odsek 6.1.) a preto ani nespĺňa podmienky na to, aby bol oddĺžený v zmysle zákonov SR. Zároveň súd zistil, že žalobkyňa konanie žalovaného smerujúce k jeho oddĺženiu považuje za účelové, pretože iba dva dni predtým ako navštívil Centrum právnej pomoci za účelom podania Návrhu a vypísania jeho príloh (dňa 10.10.2024 – pozri odsek 6.2.) sa zúčastnil pojednávania (dňa 8.10.2024 – pozri odsek 6.1.), kde sám súhlasil so zvýšením výživného na jeho mal. dieťa. Z vyjadrenia žalobkyne súd taktiež zistil, že žalovaný platí výživné nielen na mal. dieťa, ale ho platí aj svojim plnoletým deťom a zmysel oddĺženia žalovaného vidí v tom, že sa žalovaný chce vyhnúť plneniu svojho záväzku voči nej.

7. Súd na vykonané dokazovanie aplikoval hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení (ďalej len „ZKR“) a procesnoprávne ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“):

V zmysle ust. § 1 ZKR, tento zákon upravuje riešenie úpadku dlžníka speňažením majetku dlžníka a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov alebo postupným uspokojením veriteľov dlžníka spôsobom dohodnutým v reštrukturalizačnom pláne; zákon upravuje aj oddĺženie fyzickej osoby.

V zmysle ust. § 3 ZKR, (1) Dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

(2) Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

V zmysle ust. § 1 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 643/2005 Z.z., Na účely určenia platobnej neschopnosti sa platobne neschopným rozumie ten, kto má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a koho peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti nie sú kryté jeho finančným majetkom.

V zmysle ust. § 166 ZKR v spojení s § 166k (v znení platnom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženia), Každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti. Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu alebo návrh na určenie splátkového kalendára iba vtedy, ak sa voči nemu vedie exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie; ak ide o návrh na vyhlásenie konkurzu, musí od vydania poverenia na vykonanie exekúcie alebo od začatia obdobného vykonávacieho konania uplynúť aspoň jeden rok. Pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo návrhu na určenie splátkového kalendára, až do ustanovenia správcu, musí byť dlžník zastúpený Centrom právnej pomoci alebo advokátom určeným Centrom právnej pomoci. Zastúpenie sa preukazuje rozhodnutím Centra právnej pomoci podľa osobitného predpisu.

V zmysle ust. § 166e ods. 1 v spojení s ods. 2 ZKR, O oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevyhmáateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

V zmysle ust. § 166f ZKR, (1) veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom. (2) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú. (4) Zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremlčia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

Podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie,

zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dluhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

V zmysle ust. § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci alebo poverená osoba podľa osobitného predpisu,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

Podľa ust. § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

V zmysle ust. § 196 ZKR, Použitie Civilného sporového poriadku, Ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

V zmysle ust. § 149 a nasl. CSP, časť nazvaná Prostriedky procesného útoku, procesnej obrany a koncentrácia konania, Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihladiť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (sudcovská koncentrácia konania). Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (zákonná koncentrácia konania).

Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa ust. § 187 ods. 1 v spojení s ust. §188 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa ust. § 215 ods. 1 CSP, Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Podľa ust. § 217 ods. 1 CSP, Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

8. Vzhľadom na predmet sporu, súd sa zaoberal tým, či návrh na zrušenie oddĺženia žalovaného podaný žalobkyňou je dôvodný, resp. nedôvodný, pričom poukazuje, že procesný inštitút zbavenia sa dlhov dlžníka formou oddĺženia je právnym nástrojom určeným výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v ZKR dosiahnuť nevymáhateľnosť pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka. Zákon (ZKR) obmedzuje oddĺženie podmienkou zistenia poctivosti zámeru dlžníka, čo však súd pred vyhlásením konkurzu oddĺžením na majetok dlžníka neskúma. Súd pred vyhlásením konkurzu oddĺžením na majetok dlžníka v zmysle ust. § 167a ZKR skúma iba splnenie formálnych a procesných podmienok ustanovených ZKR v jeho ust. § 166 a § 167 a až následne súd za účelom eliminovania možnosti dlžníkov o zneužitie inštitútu oddĺženia, v návrhovom konaní skúma a posudzuje poctivý zámer dlžníka v konkurznom konaní podľa Štvrtej časti ZKR; súd podotýka, že pre prípad zneužitia tohto inštitútu zákonodarca umožnil veriteľom dlžníka, ktorí sú dotknutí oddĺžením dlžníka, aby sa súdnou cestou domáhali zrušenia oddĺženia potom, ako k oddĺženiu dlžníka došlo. Následne záver konkurzného súdu o tom, že návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval dlžník poctivý zámer je tak výsledkom hodnotenia konania a správania sa žalovaného ako dlžníka súdom, kedy práve táto podmienka poskytuje konkurznému súdu pomerne široký priestor a súčasne nápravu po zohľadnení najrôznejších okolností, ktoré musia byť v súvislosti s vyhodnotením poctivosti, či nepoctivosti zámeru dlžníka nielen pred podaním návrhu na jeho oddĺženie ním samotným, ale aj pri jeho podaní a aj následne v každej jednej prejednávanej veci posudzované súdom s individuálnym prístupom.

9. Súd pri hodnotení kritéria poctivého zámeru musí brať do úvahy skutočnosť, že kritérium poctivého zámeru dlžníka súd v zmysle § 166g ods. 1 ZKR skúma v časovom rámci - potom, ako dlžník podal na súd návrh na vyhlásenie konkurzu oddĺžením a podľa § 166g ods. 2 ZKR ho skúma pri fakultatívne uvedených konaniach dlžníka definujúcich jeho nepoctivý zámer v časovom momente, v ktorom k nepoctivému konaniu dlžníka mohlo dôjsť. Súd v zmysle ustálenej judikatúry by mal ku každému dlžníkovi (jeho situácii) pristupovať individuálne a hľadisko individuality zohľadniť aj pri skúmaní jeho poctivého, resp. nepoctivého zámeru v konkurznom konaní oddĺženia, pretože ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu, a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti.

10. Súd tak v návrhovom konaní (podľa ust. § 166f ZKR) posudzuje nepoctivosť zámeru dlžníka nielen v čase podania návrhu na jeho oddĺženie, ale aj po podaní návrhu a taktiež posudzuje jeho správanie sa a konanie pred podaním návrhu na oddĺženie. Odlíšovanie medzi inštitútom poctivého zámeru definovaného zákonodarcom v ust. § 166g ods. 1 ZKR a inštitútom nepoctivého zámeru príkladmo uvedeného zákonodarcom v ust. § 166g ods. 2 ZKR má vplyv na unesenia dôkazného bremena jednou zo strán sporu; z právneho názoru dovolacieho súdu vyplýva, že aj keď predmetné konanie je návrhovým konaním a pánom sporu je žalobca, ktorým môže byť veriteľ dlžníka dotknutý jeho oddĺžením; dôkazné bremeno na preukázanie poctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR je na žalovanom, čiže na dlžníkovi, ktorý predmetné konanie nevyvolal. Naopak bremeno dôkazu, že dlžník – žalovaný mali nepoctivý zámer v zmysle ust. § 166f ods. 2 ZKR je na veriteľovi – žalobkyňi.

11. Zásadnou otázkou, ktorá je podstatná pre rozhodnutie tohto sporu, sa javí otázka, či skutočnosť uvádzaná žalobkyňou týkajúca sa správania žalovaného v jeho živote z hľadiska jeho ekonomického správania sú skutočnosťami preukazujúcimi jeho nepoctivý zámer pred, počas a po oddĺžení. Súd poukazuje, že súdu v tomto konaní neprináleží „riešiť“ naštrbené osobné vzťahy medzi stranami sporu. Úlohou súdu je objektívne vyhodnotiť vykonané dokazovanie v zmysle procesnoprávných predpisov CSP v spojení s hmotnoprávnym predpisom ZKR tak, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na to, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo strany sporu uviedli vo svojich vyjadreniach. Pri hodnotení dôkazov súd určuje aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o ne môže oprieť skutkové zistenia, pričom výsledky hodnotenia dôkazov umožňujú súdu prijať záver o pravdivosti skutočností, ktorá je predmetom dokazovania, ak na ich základe možno nadobudnúť presvedčenie až istotu o tom, že táto skutočnosť nastala. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, ktoré stíha tú stranu, v ktorej

záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní preukázaná tak, aby ju súd mohol uznať za pravdivú.

12. Z vykonaného dokazovania má súd nepochybne preukázané, že žalovaného k podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie viedli skôr osobné ako finančné dôvody, pretože súd je toho názoru, že žalovaný v čase podania návrhu nebol platobne neschopný, aj napriek existencii viacerých exekučných konaní, pričom viaceré z nich sa týkajú vymoženía pohľadávok, ktoré sú oddĺžením žalovaného nedotknuté v zmysle ust. § 166c ZKR (pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky).

13. Súd z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že žalovaný je osoba v produktívnom veku, s pravidelným mesačným príjmom, ktorý dosahuje hlavne mimo územia SR a ktorý, napriek tomu, že ho presne nešpecifikoval, postačuje na jeho riadne materiálne zabezpečenie existencie mimo územia SR. Súd z vykonaného dokazovania má preukázané, že žalovaný vzhľadom na charakter jeho záväzkov a počet ním uvádzaných veriteľov, či počet veriteľov, ktorí si do konkurzného konania žalovaného prihlásili svoje pohľadávky nie je osobou v „dlhovej špirále“, ktorej prináleží „pomoc“ zákonodarcu cez uvedený inštitút. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že správanie žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie možno posudzovať tak, že mal snahu týmto krokom poškodiť jedného z ním uvádzaných veriteľov – žalobkyňu spôsobom neuhradenie jej pohľadávky, ktorá jej voči žalovanému vznikla na základe právneho úkonu žalovaného uvedeného v Notárskej zápisnici (pozri č.l. 11 súdneho spisu). Uvedený záver súdu vyplýva zo správania žalovaného, ktorý aj napriek tomu, že centrum hlavných záujmov má mimo územia SR, túto skutočnosť neuviedol pri svojej návšteve Centra právnej pomoci so žiadosťou na podanie Návrhu; či skutočnosť, že neuviedol všetky podstatné náležitosti v prílohách k Návrhu (neuviedol medzi spriaznenými osobami svoju matku, na ktorej bankové účty zasiela peňažné prostriedky, ktoré dosahuje výkonom svojej podnikateľskej činnosti mimo územia SR); či uvedenie neúplných, rozporných informácií správcovi v priebehu konkurzného konania (napr. žalovaný uviedol, že nemá zrušené bezpodielové vlastníctvo manželov napriek tomu, že z Notárskej zápisnice vyplýva, že k zrušeniu bezpodielového vlastníctva manželov došlo počas manželstva v roku 2011).

14. Na základe uvedeného súd má za to, že žalobkyňa hodnoverne preukázala nepoctivý zámer žalovaného pri využití inštitútu oddĺženia a správanie žalovaného, ktorý v čase pred podaním Návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením nebol platobne neschopný vyhodnotil ako zrejmé zneužitie inštitútu oddĺženia a preto žalobu vyhodnotil ako dôvodnú. Súd poukazuje aj na to, že dlžník – žalovaný v tomto konaní neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia, bol nečinný a teda neuniesol dôkazné bremeno na to, aby súd vyslovil opačný právny záver, že žalovaný pri podávaní Návrhu mal poctivý zámer, čím žaloba žalobkyne je nedôvodná.

15. Záverom súd poukazuje na skutočnosť, že o situácii, v ktorej môže dôjsť k zrušeniu oddĺženia bol žalovaný poučený v súdnom rozhodnutí, ktorým súd vyhlásil konkurz a povolil oddĺženie žalovaného, pretože citované zákonné ustanovenia ZKR poskytujú ochranu nielen dlžníkom ale aj veriteľom dotknutých oddĺžením práve pred špekulatívnymi návrhmi osôb so snahami zneužitia uvedeného inštitútu aj s poukazom na zásadu „pacta sunt servanda“, dohody je potrebné zachovávať ako základnej zásady civilného práva.

16. Z hore uvedeného záveru vysloveného súdom vyplýva, že žaloba o zrušenie oddĺženia žalovaného je dôvodná a I. výrokom výrokovej časti tohto rozsudku rozhodol tak, že zrušil oddĺženie žalovaného, o ktorom rozhodol tunajší súd Uznesením zo dňa 13.12.2024 pod č.k. 30OdK/152/2024-27.

17. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a ust. § 262 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, že žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému tak ako je uvedené v II. výroku výrokovej časti tohto rozsudku; žalovaný trovy konania bude povinný nahradiť žalobkyňi vo výške, ktorá bude stanovená následným rozhodnutím súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde. [§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)].

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§362 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§358 CSP).

V zmysle ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V zmysle ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.